

Sygn. akt I C 2333/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Barbara Nowicka

Protokolant: st. sekr. sąd.E. B.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 listopada 2016r. w S. sprawy

z powództwa A. C.

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej w W.**

o zapłatę kwoty 1.715,71 zł wraz z ustawowymi odsetkami

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda A. C. kwotę 1.715,71 zł (słownie: jeden tysiąc siedemset piętnaście złotych 71/100) wraz odsetkami:

- ustawowymi od dnia 24.04.2014r. do 31.12.2015r. i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty, obliczanymi od kwoty 1.495,49 zł (jeden tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt pięć złotych 49/100),

- ustawowymi od dnia 26.10.2015r. do 31.12.2015r. i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty, obliczanymi od kwoty 220,22 zł (dwieście dwadzieścia złotych i 22/100);

II. ustala, że pozwany (...) Spółka Akcyjna w W. ponosi koszty procesu w 100%, przy czym pozostawia szczegółowe wyliczenie kosztów referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt **I C 2333/15**

UZASADNIENIE

Powód A. C. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) **Spółki Akcyjnej V. (...) w W.**, kwoty 1.715,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 1.495,49 zł od dnia 24.04.2014 r. do dnia zapłaty i od kwoty 220,22 zł od dnia wniesienia pozwu (tj. 26.10.2015 r.) do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania według norm przepisanych.

Precyzując podstawę faktyczną i prawną dochodzonego roszczenia powód argumentował, że w dniu 22.03.2014 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony pojazd będący jego własnością, samochód marki V. (...) o nr rej. (...). Pojazd powoda objęty był u pozwanego dobrowolnym ubezpieczeniem Casco pojazdów lądowych, w wersji brutto, ze zniesieniem udziału własnego. Wskazał, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwany dokonał oględzin pojazdu i wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 3.797,86 zł. Od decyzji odwołał się pełnomocnik powoda, zarzucając: naruszenie § 18 ust. 2 pkt. 1 o.w.u. AC poprzez zastosowanie w kalkulacji naprawy tzw. zamienników zamiast cen oryginalnych części zamiennych, naruszenie § 18 ust. 4 o.w.u. AC poprzez zastosowanie potrącenia amortyzacyjnego w wysokości 70 % zamiast prawidłowego 50 % (okres eksploatacji pojazdu wynosił ponad 7 lat), zastosowanie zaniżonych stawek za roboczo-godziny, bezpodstawne obniżenie wartości materiałów lakierniczych 33 %. Przedstawiciel powoda wezwał ubezpieczyciela do dopłaty kwoty 3.056,59 zł stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą widniejącą w kalkulacji naprawy zleconej przez powoda a kwotą dotychczas wypłaconą przez ubezpieczyciela. Pozwany

przyznał powodowi dodatkowa kwotę 1.561,10 zł, zaś w pozostałym zakresie oddalił żądanie poszkodowanego. Powód wskazał, iż na kwotę dochodzoną pozwem składa się kwota 1.495,49 zł stanowiąca różnicę między należną kwotą odszkodowania (6.854,45 zł) a kwotą wypłaconą przez ubezpieczyciela (5.358,96 zł) oraz kwota 220,22 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych (od dnia 24.04.2014 r. do dnia 25.09.2015 r.).

Pozwany (...) S.A. V. (...) w W. ((...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W.) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa według norm przepisanych /k. 20 – 24/.

Pozwany podniósł, iż w efekcie połączenia spółek (...) S.A. i (...) S.A. polegającym na przejęciu całego majątku Spółki (...) S.A. przez (...) S.A. podmiotem wszystkich praw i obowiązków wynikających z działalności (...) S.A. jest (...) S.A.

Strona powodowa nie kwestionowała powyższej okoliczności wskazując na rozprawie dnia 23.11.2016r., iż stroną pozwaną w niniejszej sprawie jest podmiot oznaczony w odpowiedzi na pozew jako (...) S.A.

Pozwany przyznał, iż przyjął odpowiedzialność co do zasady za skutki zdarzenia z dnia 22.03.2014 r. i wypłacił powodowi odszkodowanie w łącznej wysokości 5.358,96 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu ustalone zgodnie z zapisami OWU AC. W toku postępowania likwidacyjnego powód nie przedstawił rachunków i faktur poświadczających, iż faktycznie poniesiono wyższe koszty naprawy niż wynikające z kalkulacji dokonanej przez pozwaną. W ocenie pozwanego nieprzedstawienie faktur dokumentujących m.in. zakup nowych oryginalnych części czy poniesionych faktycznie kosztów robocizny co najmniej uzasadnia domniemanie, że koszty dochodzone w pozwie w takiej wysokości nie zostały poniesione. Pozwany powołał się na § 18 ust. 2 pkt. OWU AC i wskazał, iż w niniejszej sprawie nie znajduje zastosowania pkt. 2 § 18 ust. 2 albowiem powód nie przedstawił oryginalnych rachunków za naprawę pojazdu.

Na rozprawie w dniu 29.04.2016 r. pełnomocnicy stron zgodnie wskazali, iż szkoda powinna być rozliczana na podstawie **§ 18 ust. 2 pkt. 1 i § 18 ust. 4 OWU AC** /k. 60/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. C. jest właścicielem pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...).**(bezsporne)**

W okresie od dnia 7.02.2014 r. do dnia 6.02.2015 r. ww. pojazd objęty był w (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W. ubezpieczeniem AUTO CASCO pojazdów lądowych, w wersji brutto, suma ubezpieczenia 26.000,00 zł, ze zniesieniem udziału własnego.

Integralną część umowy stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczenia Casco pojazdów lądowych (AC) pakiet dealerski.

(bezsporne), nadto: dowód: polisa /k. 1, 2 akt szkody/, Ogólne Warunki Ubezpieczenia Casco pojazdów lądowych AC pakiet dealerski /k. 40 – 46/.

Zgodnie z § 18 ust. 2 pkt 1 OWU wysokość odszkodowania ustala się przy zastosowaniu jednego z poniższych sposobów (wedle wyboru Ubezpieczającego): na podstawie kalkulacji kosztów naprawy sporządzonej przez Towarzystwo lub na jego zlecenie przy uwzględnieniu norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu w systemach eksperckich oraz średnich stawek za 1 roboczogodzinę stosowanych przez warsztaty naprawcze w miejscu zamieszkania albo siedziby właściciela pojazdu. Ceny części zamiennych nie mogą być wyższe od cen stosowanych przez autoryzowanych przedstawicieli producenta pojazdu.

Jeżeli nie umówiono się inaczej przy ustaleniu kosztów naprawy potrąca się z ceny części zamiennych, które zostały zakwalifikowane do wymiany, kwoty odpowiadające wskaźnikowi amortyzacji. Wskaźnik amortyzacji zależy od okresu eksploatacji pojazdu i wynosi odpowiednio:

1) okres eksploatacji pojazdu powyżej 5 lat do 6 lat – wskaźnik 20 %,

2) okres eksploatacji pojazdu powyżej 6 lat do 7 lat – wskaźnik 30 %,

3) okres eksploatacji pojazdu powyżej 7 lat – wskaźnik 50 %.

Jeżeli w okresie eksploatacji pojazdu dokonano wymiany części (zespołów) i zostało to udokumentowane oryginalnymi rachunkami, amortyzację tych części (zespołów) ustala się indywidualnie przy uwzględnieniu okresu ich użytkowania (**§ 18 ust. 2 pkt 4**).

(bezsporne), nadto: Ogólnie Warunki (...) Casco pojazdów lądowych AC pakiet dealerski /k. 40 – 46/.

W dniu 22.03.2014 r. ubezpieczony pojazd uległ uszkodzeniu. **(bezsporne)**

W dniu zdarzenia A. C. zgłosił szkodę w pojeździe u (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W..

(bezsporne), nadto: dowód: druk zgłoszenia szkody komunikacyjnej /akta szkody/.

Ubezpieczyciel sporządził kalkulację naprawy pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...), wyceniając wartość naprawy na kwotę 3.797,86 zł.

Ubezpieczyciel zastosował:

- urealnienie na części zamienne V. w wysokości 70 %,
- stawkę za 1 rbg prac blacharskich w wysokości 57,00 zł,
- stawkę za 1 rbg prac lakierniczych w wysokości 57,00 zł.

dowód: ocena stanu technicznego wraz z dokumentacją fotograficzną w aktach szkody, kosztorys nr (...) z dnia 26.03.2014 r., analiza kosztów naprawy, karta kontrolna optymalizacji /akta szkody/.

Decyzją z dnia 11.04.2014 r. ubezpieczyciel zawiadomił A. C. o ustaleniu wysokości należnego odszkodowania w kwocie 3.797,86 zł. Kwotę tę wypłacono poszkodowanemu.

(bezsporne), nadto: dowód: decyzja o wypłacie odszkodowania z dnia 11.04.2014 r. , operat szkodowy/k. 4 akt szkody/.

A. C. zlecił prywatnemu rzeczoznawcy oszacowanie kosztów naprawy pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...). Działając na zlecenie powoda, rzeczoznawca (...) Stowarzyszenia (...) i Ruchu Drogowego (...), sporządził kalkulację naprawy auta na kwotę 6.854,45 zł brutto (5.572,72 zł netto).

(bezsporne), nadto: kalkulacja naprawy /k. 5 – 10 akt szkody/.

Na skutek odwołania A. C., ubezpieczyciel przyznał powodowi dalszą kwotę 1.561,10 zł tytułem dopłaty do odszkodowania, obliczając należne odszkodowanie z tytułu szkody w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...) na łączną kwotę 5.358,96 zł. Kwota przyznanego odszkodowania została w całości wypłacona powodowi.

(bezsporne), nadto: dowód: pismo pełnomocnika powoda z dnia 27.05.2014 r. /k. 12 – 14 akt szkody/, operat szkodowy /k. 16 akt szkody/, decyzja z dnia 30.06.2014 r. / k. 17 akt szkody/.

Wysokość należnego powodowi odszkodowania z tytułu szkody w pojeździe powoda marki V. (...) o nr rej. (...), wyrządzonej wskutek kolizji z dnia 22.03.2014 r., obliczonego według zasad określonych w § 18 ust. 2 pkt. 1 OWU wynosi 6.864,28 zł brutto, przy uwzględnieniu:

- kalkulacji kosztów naprawy według systemu A.,
- zastosowania stawki 80/90 zł, obowiązującej w 2014 r. w zakładach (...) kategorii zrzeszonych w (...) Cechu,
- ceny części z dnia szkody nie wyższych niż serwisowe,
- potrącenia części zamiennych 50 % (pojazd starszy niż 7 lat).

dowód: pisemna opinia nr (...) z dnia 27.07.2016 r. biegłego z zakresu kosztorysowania szkód komunikacyjnych M. S. /k. 69 – 77 akt/, ustna uzupełniająca 23.11.2016 r. biegłego /k. 105 akt/.

W dniu 30.10.2015 r. nastąpiło połączenie przez przeniesienie całego majątku spółki (...) z siedzibą w W. na (...) Spółka Akcyjna V. (...) w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 ustawy kodeks spółek handlowych.

dowód: odpis pełny z KRS nr (...)k. 26 – 35 akt/, postanowienie z dnia 30.10.2015 r. /k. 36 – 38 akt/, zaświadczenie o dokonaniu wpisu /k. 39 akt/.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnieniu w całości.

Roszczenie dochodzone pozwem powód wywodził z umowy ubezpieczenia autocasco, która w dacie zdarzenia powodującego szkodę w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...) łączyła powoda z poprzednikiem prawnym pozwanego.

Na gruncie zgłaszanych w toku sprawy twierdzeń i zarzutów stron trzeba było w pierwszej kolejności zauważyć, iż nie było pomiędzy stronami sporu co do faktu, że w dniu 22.03.2014 r. miało miejsce zdarzenie, w wyniku którego samochód A. C. marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uległ uszkodzeniu. Pozwany nie kwestionował również istnienia swej odpowiedzialności odszkodowawczej wobec A. C., przyznając, że w dacie zdarzenia łączyła go z właścicielem uszkodzonego auta umowa ubezpieczenia autocasco, której treść regulowały ogólne warunki ubezpieczenia.

Strony różniły się natomiast co do oceny wysokości należnego powodowi odszkodowania. Strona powodowa stała bowiem na stanowisku, że wypłacone przez pozwanego ubezpieczyciela odszkodowanie było zaniżone, albowiem ten naruszył § 18 ust. 2 pkt. 1 o.w.u. AC poprzez zastosowanie w kalkulacji naprawy tzw. zamienników zamiast cen oryginalnych części zamiennych, naruszył § 18 ust. 4 o.w.u. AC poprzez zastosowanie potrącenia amortyzacyjnego w wysokości 70 % zamiast prawidłowego 50 % (okres eksploatacji pojazdu wynosił ponad 7 lat), zastosował zaniżone stawki za roboczo-godziny, bezpodstawnie obniżył wartości materiałów lakierniczych 33 %.

Sporna była zatem wysokość dochodzonego odszkodowania wobec zarzutu niezłożenia przez powoda rachunków za naprawę pojazdu.

W konsekwencji dochodzone w niniejszym procesie roszczenie stanowiło różnicę pomiędzy odszkodowaniem wypłaconym przez ubezpieczyciela (5.358,96 zł) a należnym wg strony powodowej w wysokości **1.495,49 zł** oraz skapitalizowane odsetki ustawowe od dnia 24.04.2014 r. do dnia 25.09.2015 r. w wysokości **220,22 zł**.

Przystępując do oceny poruszanych w niniejszym postępowaniu kwestii należało zważyć, iż stosownie do treści art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Zgodnie z art. 805 § 2 pkt 1 k.c., świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie - przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy autocasco odmiennie, aniżeli w przypadku umowy odpowiedzialności cywilnej, ma charakter umowny, tym samym wysokość szkody określa się w ramach swobody umów. W przedmiotowej sprawie sposób obliczenia wysokości ubezpieczenia należało ustalić w oparciu o ogólne warunki umów, stanowiące integralną część umowy ubezpieczenia łączącej strony.

Oceniając, w jaki sposób winna być likwidowana szkoda w niniejszej sprawie, należy wskazać, iż strony na rozprawie w dniu 29.04.2016 r. zgodnie wskazały, iż szkoda powinna być rozliczona na podstawie na podstawie § 18 ust. 2 pkt 1 i § 18 ust. 4 OWU.

Sąd zważył, że z opinii pisemnej biegłego M. S. wynikało, że koszt naprawy obliczony na podstawie § 18 ust. 2 pkt. 1 OWU, w systemie A., uwzględniający kalkulację kosztów naprawy według systemu A., zastosowanie stawki 80,00 zł dla prac blacharskich i 90,00 zł dla prac lakierniczych, obowiązujących w 2014 r. w zakładach (...) kategorii zrzeszonych w (...) Cechu, cen części z dnia szkody nie wyższych niż serwisowe, potrącenia części zamiennych 50 % (pojazd starszy niż 7 lat) wynosi 6.792,55 zł brutto.

Do opinii tej strona powodowa wywiodła zarzuty, wskazując, że biegły w sposób nieprawidłowy zastosował 50 % amortyzację /k. 88 akt/.

Zasadność zastrzeżeń strony powodowej, była przedmiotem analizy w toku składania przez biegłego ustnej opinii uzupełniającej, na rozprawie dnia 23.11.2016 r. Biegły uwzględnił zarzut powoda i zmienił swoją pisemną opinię w ten sposób, że wskazał, iż koszt naprawy pojazdu określa kwota 6.864,28 zł /k. 105 akt/.

Uzupełniająca opinia biegłego sądowego nie była kwestionowana przez strony postępowania.

W tej sytuacji Sąd uznał, iż przeprowadzony w sprawie dowód z opinii biegłego M. S., stanowił miarodajną podstawę dla określenia wysokości należnego powodowi uzupełniającego odszkodowania, którego powód dochodził w niniejszym postępowaniu, obliczając je w pozwie na kwotę 1.495,49 zł, bowiem wyliczenie to znajdowało oparcie w omawianym dowodzie z opinii biegłego.

Poza kwotą należności głównej powód doliczył do kwoty dochodzonej należności skapitalizowane odsetki w wysokości ustawowej od kwoty 1.495,49 zł za okres od dnia 24.04.2014 r. do dnia 25.09.2015 r. w wysokości 220,22 zł wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi od daty wytoczenia powództwa. Sąd uznał żądanie powoda w tym zakresie także za uzasadnione, na podstawie art. 482 § 1 kc.

Żądanie zasądzenia odsetek znajduje uzasadnienie w art. 481 § 1 k.c. Termin wymagalności roszczenia określał zaś § 24 OWU, w którym postanowiono, że ubezpieczyciel wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku ubezpieczeniowym. Gdyby wyjaśnienie w terminie określonym w ust. 1 okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część odszkodowania Towarzystwo wypłaca w terminie określonym w ust. 1. W przedmiotowej sprawie szkoda została zgłoszona u ubezpieczyciela w dniu 22.03.2014 r. Tym samym trzydziestodniowy termin do wypłaty należnego odszkodowania liczony od dnia 24.03.2014 r. (albowiem dzień 23.03.2014 r. był dniem ustawowo wolnym od pracy) upłynął pozwanemu z dniem 23.04.2014 r. Od dnia 24.04.2014 r. do dnia wypłaty odszkodowania pozwany pozostawał zatem w opóźnieniu z zapłatą powodowi należnego mu odszkodowania.

Na podstawie wyżej powołanych przepisów Sąd nadto zasądził odsetki od kwoty 1.715,71 zł od dnia 24.04.2014 r. do dnia zapłaty, uwzględniając jednocześnie zmianę treści przepisu art. 481 § 1 k.c.

Wzgląd na wszystkie te argumenty przesądzał o rozstrzygnięciu jak w pkt I sentencji.

O kosztach jak w pkt II wyroku orzeczono na podstawie art. 100 zd.1 k.p.c., w związku z art. 108 § 1 kpc. Rozstrzygając o zasadach ponoszenia kosztów Sąd zważył, że pozwany przegrał proces w 100 % i w takim stosunku powinien ponieść koszty procesu, przy czym szczegółowe wyliczenie kosztów pozostawiono referendarzowi sądowemu, który po uprawomocnieniu się orzeczenia w niniejszej sprawie, jak również uprawomocnieniu postanowienia w przedmiocie wynagrodzenia biegłego z dnia 13.12.2016r., dokona szczegółowego wyliczenia kosztów obciążających stronę pozwaną.